

стор. 2

**УНІКАЛЬНЕ ПОКОЛІННЯ
ВІДЗНАЧАЄ СВІЙ ДЕНЬ**

У Києві триває Всеукраїнський форум ветеранів

стор. 3

Леонід НОВОХАТКО:

**“МИ ВДЯЧНІ ТИМ МОЛОДИМ ЛЮДЬМ,
ЯКІ ВИРІШИЛИ ПРИСВЯТИТИ СЕБЕ
ВИХОВАННЮ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ”**

Наймудріша з професій

Київ святкує День працівника освіти

Марія БЕЛЯЄВА
“Хрещатик”

Учитель для дитини — наче батько і старший товариш, помічник і наставник. Роль викладача — одна з найважливіших у житті кожної людини, як і лікаря. Але згадують про його важливість, на жаль, раз на рік — у професійне свято. Нині викладацька професія не престижна, і навіть столиця відчуває брак педагогічних кадрів. Міська влада обіцяє підтримати ентузіастів, відданих своїй справі, соціально — зокрема квартирами.

У житті кожної людини запам'яталися вчителі, які часто ставали прикладами для наслідування. Невідомо, чи був би великим завойовником Александр Македон-

ський, якби не його великий учитель Аристотель. Пам'ятаємо ми і видатних українських педагогів, яких знає світ. “Людина народжується, щоб по собі залишити слід вічний”, — казав Василь Сухомлинський, який поклав в основу своєї педагогічної діяльності принципи гуманізму та визнання особистості дитини найвищою цінністю. Прибічником синтезу викладання і людських стосунків був і Антон Макаренко, який вважав суттю освіти поєднання процесів “навчання” (уроків) і “виховання” (створення колективу, взаємозв'язків на основі спільної справи).

Вчительство — це мистецтво, праця і дуже часто самопожертва. Педагог, як і родина, закладає в людині ту основу, з якою вона піде в доросле життя. “Глек завжди зберігає запах того, що в нього наливали вперше”, — говорить народна приказка. Про нелегку працю вчителя, на жаль, в нашій країні згадують найчастіше в першу неділю жовтня — з нагоди професійного свята. Згідно з даними Голо-

ного управління статистики Києва, в 2009—2010 роках в столиці налічувалося понад 76 тисяч викладачів, серед них учителів шкіл — майже 22 тисячі, педагогів дошкільних закладів — понад 10 тисяч, працівників вищих навчальних закладів — 43 тисячі і майже 2 тисячі — викладачів ПТУ. За статистикою, наших дітей навчають переважно жінки — серед викладачів їх 75 %. Молодих спеціалістів нараховується лише 27 %, 12,4 % становлять люди передпенсійного віку, а 25 % — працюючі пенсіонери. Хоча вищі за спеціальністю “Педагогічна освіта” минулого року закінчило понад дві з половиною тисячі фахівців, не всі вони пішли працювати до навчальних закладів. Одна з причин — низька зарплатня, що не дає змоги утримати родину. Ще одне болюче питання — повага до професії. Згідно з опитуванням Інституту Горшеніна, лише кожен п'ятий українець вважає професію вчителя престижною (19,7 %), решта називає її звичайною (42,2 %) чи не-престижною (33,1 %). Навіть у столиці ще

є вакансії вихователів і педагогічних працівників — учителів початкових класів, фізики, фізичної культури та музики. А йдуть викладати до навчальних закладів за покликанням ті, хто любить дітей і вкладає в свою справу душу й серце.

Учора в столичній опереті з нагоди Дня працівника освіти відбулися урочистості та святковий концерт. За віддану працю та професіоналізм найкращих освітян нагородили Почесними грамотами та подяками Київського міського голови, нагрудними знаками “Відмінник столичної освіти”, званнями “Заслужений вчитель”. 10 корифеїв освіти одержали житло. “Ми пишаємося професійним складом столичних освітян, завдяки яким юні кияни стають переможцями олімпіад і досягають вершин у житті. Ми будемо робити все, щоб поліпшити соціальний стан учителів, і в наступному році збільшимо кількість наданих квартир”, — пообіцяв перший заступник голови КМДА Олександр Попов ●

ОФІЦІЙНО

Дорогі кияни! Шановні працівники освіти!

Широ вітаю вас із професійним святом — Днем працівника освіти та Всеукраїнським днем учителя!

Справа, яку ви обрали для себе за професією, потребує небувалої витримки, самовідданості, невтомного творчого пошуку та щедрості душі. Ваша любов до дітей, благородна праця і чуйне ставлення до молодого покоління — запорука щасливого майбутнього нашого народу, адже сьогодні ви виховуєте людей, які завтра керуватимуть країною. Ви робите наш світ кращим, даючи надію на подальший розвиток!

Ваша щоденна праця заслуговує широкого визнання та вдячності. Адже робота педагога — це не лише знання та досвід, а ще й величезне терпіння та любов.

Міська влада переймається вашими проблемами, тому розвиток системи освіти і підняття статусу педагога є одним із пріоритетів у нашій роботі. Ви завжди можете розраховувати на підтримку та розуміння з боку Київської міської державної адміністрації.

Від широкого серця хочу побажати вам міцного здоров'я, терпіння та вдячних вихованців. Нехай у ваших серцях панує радість, збуваються найзаповітніші мрії та супроводжують вірні друзі. Нехай доля всміхається вам! Зі святом!

З повагою
перший заступник голови КМДА
Олександр ПОПОВ

Київська міська влада вшанувала жертв Бабиного Яру та надала допомогу Праведникам

Керівництво КМДА вшанувало пам'ять жертв Бабиного Яру, зустрівшись із Праведниками Бабиного Яру, які рятували євреїв і військовополонених від загибелі під час Великої Вітчизняної війни. Перший заступник голови КМДА Олександр Попов зазначив, що Друга світова забрала б набагато більше жертв, якби не самовідданий подвиг людей, які рятували інших, ризикуючи власним життям чи життям своїх рідних. "Сьогодні ми називаємо цих людей Праведниками Бабиного Яру", — сказав Олександр Попов.

Він додав, що наразі в світі понад дві тисячі Праведників, триста з них живуть в Україні і понад 100 — в Києві. Цього року київська міська влада на знак поваги до подвигу Праведників ухвалила рішення про надання їм одноразової адресної матеріальної допомоги ●

Столична влада запрошує на сільськогосподарські ярмарки

За сприяння Київської міської державної адміністрації Головним управлінням із питань торгівлі та побуту міста у всіх районах столиці буде проведено традиційні осінні ярмарки з продажу сільськогосподарської продукції. 2 жовтня на ярмарках киянам у широкому асортименті запропонують різноманітні продукти харчування майже з усіх регіонів України. Відвідавши такий ярмарок, жителі столиці матимуть змогу придбати сільськогосподарську продукцію від безпосередніх товаровиробників за цінами на 10—15 відсотків нижчими від ринкових ●

ШАНА

Унікальне покоління відзначає свій день

У Києві триває Всеукраїнський форум ветеранів

Ірина ЛАБУНСЬКА
"Хрещатик"

Сьогодні увесь світ відзначає День людей літнього віку. В Україні дата ще більш урочиста, адже в нашій державі це День ветеранів. Саме з цієї нагоди зібралися в Києві учасники Всеукраїнського форуму ветеранів. Міська влада, що також взяла участь у заході, пообіцяла підтримувати громадські організації, зокрема і фінансово. Окрім офісних приміщень та оплати комунальних послуг, ветеранам пообіцяли кошти на підтримку здоров'я, зростання пенсій та надання житла.

1 жовтня в усьому світі відзначають День людей літнього віку. В Україні це ще й День ветеранів. Майже 11 мільйонів українців літнього віку, 2,2 млн з них є ветеранами війни. Тому це свято має вагоме суспільне значення.

У Києві з цієї нагоди триває Всеукраїнський форум ветеранів, який розпочався учора і завершиться сьогодні. На форум з'їхалися 430 делегатів з усіх регіонів країни, а в його відкритті взяли участь представники вищої державної влади. Столицю представляв перший заступник голови КМДА Олександр Попов.

"Для мене це дуже важлива подія: обидва мої дідуся загинули на фронті, тому моє став-

лення до ветеранів і до ветеранського руху трепетне і серйозне... І навіть не тому, що я на якійсь посаді, просто це іде від серця", — зізнався пан Попов. "Сьогодні у ветеранів, на жаль, чимало проблем, останніми роками не було діалогу міста і ветеранів. Я обіцяю і їм, і киянам, що ми відновимо найближчим часом добрі традиції, а більшість проблем буде розв'язано", — сказав Олександр Попов. Міська влада має намір усіляко підтримувати громадську активність ветеранів і їхніх організацій: посприяти з офісами, оплатою комунальних, взяти на контроль вирішення складних питань. Істотношою підтримка ветеранського руху стане вже

Фото: Григорій КУБЛАНОВА

Ветерани раділи фінансовій підтримці, але й про духовні цінності просили не забувати

наступного року. "Медичне обслуговування ветеранів закладемо в бюджет 2011 року. Ми значно покращимо заходи підтримки ветеранів на наступний рік і системно підійдемо до розроблення нових і нових програм щодо їх захисту", — пообіцяв перший заступник голови КМДА.

Посилення соціального захисту у своєму вітальному зверненні пообіцяв і Президент Віктор Янукович. Віцепрем'єр-міністр Віктор Тихонов повідомив, що вже цього року до Дня Пере-

моги ветеранам видали в кілька разів більшу адресну допомогу, а 140 млн грн уперше в історії незалежної України закладено на придбання квартири для інвалідів війни І групи. 3 серпня запроваджено поадресну доплату до пенсії, яка зростатиме разом із прожитковим мінімумом.

Самі ж ветерани під час форуму звертали увагу й на "нематеріальні" аспекти життя: просили не забувати про загиблих товаришів і більше перейматися патріотичним вихованням молоді ●

Ірина ГОЛУБЄВА: "Київська влада завжди демонструвала шану та вдячність ветеранам"

Начальник Управління у справах жінок, інвалідів, ветеранів війни та праці розповіла, що сьогодні столиця робить для Героїв.

— На зустрічі з ветеранами самих ветеранів приходить, на жаль, дедалі менше: він уже поважний, та й здоров'я не те. Скажіть, скільки цих людей сьогодні мешкає в Києві?

— Буквально вчора відбувся пленум ветеранської організації, і мені повідомили таку цифру: ветеранів війни загалом у столиці є 62 250. Це учасники війни, бойових дій, інваліди війни і 15 Героїв Радянського Союзу. А коли я прийшла працювати до Київської міськдержадміністрації у 1997 році, то запам'ятала таку цифру: 145 Героїв. Уявляєте? За 13 років скільки їх покинуло нас! Тому треба цінувати кожну хвилину, поки ці люди з нами.

— Попри фінансову кризу місто не припиняє піклуватися про ветеранів?

— Звісно. Наше управління навіть після реформатування адміністрації було збережено. Управління у справах жінок, інвалідів, ветеранів війни та праці єдине в Україні. На засадах соціального партнерства Управління працює лише з громадськими організаціями, серед яких — 65 інвалідських, 44 ветеранських та понад 100 жіночих. Це об'єднання дуже багато робить, навіть якщо немає фінансування. Торік і позаторік, наприклад, коли грошей взагалі по нашому управлінню не було, ми не скасували жодного з міських заходів, а їх до тридцяти. Це заходи до Дня перемоги, Дня вшанування учасників бойових дій в інших країнах,

початку війни, початку оборони Києва, Марш Миру, День партизанської слави, 90-річчя Івана Кожедуба. Все ми відзначили: були зустрічі, квіти, автобуси, поминальні обіди. Насамперед допомагає активна позиція самих ветеранських організацій, їхні ініціативи, також підтримують меценати, спонсори і просто небайдужі люди. Усі розуміють, що пам'ять потрібно берегти, бо скрутні часи минуть, а Україна та її народ залишаться. Підрастає молоде покоління, і воно має вчитися на історії, поважати старше покоління, пишатися подвигом ветеранів.

— Які конкретні напрямки матеріальної допомоги ветеранам з боку міської влади?

— Цьогоріч до Дня перемоги ветерани отримали матеріальну допомогу на суму

понад 9 мільйонів гривень. Більше таких доплат не було. Але, гадаю, бюджет наступного року і 2012-го буде кращим. Окрім того, міська влада завжди демонструвала свою шану та вдячність ветеранам.

— Віцепрем'єр Віктор Тихонов розповів, що на житло для ветеранів виділено гроші. У Києві таке житло буде?

— Так. Уперше за роки незалежності держава виділила кошти на таку потребу і передала в регіони. Я не веду саме цього напрямку, але чула і знаю, що вже проведено торги по 2- та 3-кімнатних квартирах наприкінці літа, їх уже закуплено. Тепер розпочинаються торги по 1-кімнатних квартирах. Є список учасників війни, інвалідів і груп, які перебувають на обліку в квартирній черзі, адже це саме для таких категорій житло. Ймовірно, до кінця року їм передадуть ордери.

— А які ще є напрями підтримки ветеранів? Скажімо, Олександр Попов часто говорить про лікарняну касу. Чи зможуть ветерани безплатно стати учасниками цієї системи медичної допомоги населенню?

— Ветерани — дуже активні люди, які врятували світ, принесли мир, відбудували країну. Це сильні особистості. Це дуже совісні люди: сьогодні вони перші сплячуть за комунальні послуги, навіть у транспорті розраховуються. Вони готові навіть щось і платити, лише б стабільність і користь була. Гадаю, якщо ветерани знатимуть про цю ідею, то першими підтримають її і підуть назустріч ●

Розмовляла Ірина ЛАБУНСЬКА,
"Хрещатик"

Леонід НОВОХАТЬКО: “Ми вдячні тим молодим людям, які вирішили присвятити себе вихованню молодого покоління”

Щойно увійшовши в новий навчальний рік і напередодні Дня працівників освіти, заступник голови КМДА Леонід Новохатько підбиває підсумки початку навчального року та розповідає про перспективи розвитку столичної освіти.

— Як оціните початок нового навчального року? Як школи зустріли дітей?

— Цього року у вересні до столичних шкіл прийшло майже 226 тисяч учнів. І всі 525 загальноосвітніх закладів столиці були готові до того, аби прийняти цих дітей і забезпечити їм комфортні умови навчання протягом року.

Підготовка закладів освіти до 2010-2011 навчального року розпочалася ще наприкінці травня. У всіх школах велися ремонтні роботи. На підготовку шкіл до навчального року ми витратили приблизно 57 мільйонів гривень. Як результат — школярів зустріли оновлені класи, охайні їдальні та спортивні зали. Столичній владі під час підготовки шкіл до занять активно допомагали батьківські комітети.

Причому, ми не лише ремонтували, а й будували навчальні заклади. Точніше — перебудовували. Цього року відкрили чотири заклади освіти. У Шевченківському районі після капітальних ремонтів відновлено роботу за прямим призначенням двох непрацюючих дитсадків. Це садочок № 320 на вулиці Саратовській, 41 на 75 місць і дитячий садок № 434, що на вулиці Салютній, 23-а на 150 місць. Окрім того, запрацювали дві школи, які реконструювали та розширили: загальноосвітня школа № 47 на вулиці Патріса Лумумби, 14/21 у Печерському районі та школа № 162 на вулиці Рахманінова, 46 у Святошинському районі. До реконструкції в школі № 47, наприклад, було 3 тисячі квадратних метрів, а нині — 12 тисяч квадратних метрів. Фактично — це нова школа.

Загалом навчальний рік розпочався нормально.

— Які завдання нині ставлять освітяни на найближчу та подальші перспективи?

— Перш за все, перед нами стоїть завдання згармонізувати продуктивні творчі сили київських освітян, багатий науковий потенціал міста, його матеріально-технічні та економічні ресурси для належного відтворення інноваційних трансформацій у столичній освіті.

Зрозуміло, що головне завдання — забезпечення функціонування повноцінної мережі навчальних закладів відповідно до потреб населення. Зокрема це означає відновлення роботи тимчасово закритих дошкільних навчальних закладів, створення умов для збільшення показників охоплення дошкільною освітою із запровадженням обов'язкової дошкільної освіти дітей п'ятирічного віку.

Є так званий технічний блок. Це — капітальні й поточні ремонти приміщень навчальних закладів, забезпечення належного водо- та газопостачання і впровадження енергозберігаючих технологій, оснащення шкіл і садочків лічильниками води, природного газу, теплової енергії. Значна увага спрямовується на ремонт і модернізацію технологічного обладнання харчоблоків загальноосвітніх і дошкільних навчальних закладів. Не менш важливими є питання комплектування навчальних закладів керівними та педагогічними кадрами, забезпечення

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

житлом педагогів, збереження соціальних пільг для освітян і молодих спеціалістів. Втілення найсміливіших планів і проектів можливе за умови наявності творчого високопрофесійного кадрового потенціалу. А такий потенціал завжди був і є в столиці.

— Щодо кадрового потенціалу — чи вистачає наразі вчителів, працівників дошкільних навчальних закладів?

— Одна з гострих проблем кадрової політики минулих років — постійно були вакансії. Цю негативну тенденцію вдалося призупинити. На сьогодні в загальноосвітніх навчальних закладах міста лише 14 вакансій педагогічних працівників — учителів початкових класів, фізики, фізичної культури та музики. А також турбує стан забезпечення педагогічними кадрами дошкільних установ. І це питання нам вдається поступово вирішувати. Якщо два роки тому в дошкільних навчальних закладах не вистачало 300 вихователів, то цього року лише 100. Це, звичайно, кращий показник, але повністю вирішити це питання можна лише на загальнодержавному рівні, адже заробітна плата вихователів дитячих садочків є найнижчою серед педагогічних працівників.

Нині в освітній галузі Києва працюють понад 34 тисячі працівників, із них майже 33 тисячі педагогів. Щороку до лав педагогічної спільноти міста приходять молоді спеціалісти. Цього року до освітніх закладів прибуло 309 молодих фахівців, але, на жаль, це тільки 54 відсотки від розподіленіх.

Ми вдячні тим молодим людям, які вирішили присвятити себе вихованню молодого покоління. Аби підтримати молодих фахівців, міська влада передбачила певні пільги. Це виплата випускникам нинішнього року, які прийшли працювати до шкіл, одноразової грошової допомоги в розмірі не менше 1000 гривень, надбавка до окладу в розмірі від 10 до 30 відсотків (ті, хто мають диплом із відзна-

кою, отримують надбавку у розмірі 50 відсотків). Персональні стипендії отримують переможці конкурсу на звання кращого молодого вчителя. А для поліпшення кадрового столичного освітнянського потенціалу плануємо розпочати роботу Міської школи молодого фахівця на базі Інституту післядипломної педагогічної освіти Київського університету імені Бориса Грінченка та створити форум молодих фахівців.

— Чи обіцяє столична влада педагогічним працівникам поліпшення житлових умов? І чи може виконати ці обіцянки?

— Станом на 1 вересня 2010 року на квартирному обліку перебуває 1771 педагогічний працівник. За три останніх роки їм виділено 220 квартир. У середньому на рік 70 учителів разом із родинами отримують квартири. А це означає, що останній вчитель, який сьогодні перебуває у черзі, отримає квартиру через 25 років.

Ми не лише усвідомлюємо, чесно говоримо про ті проблемні питання, що є, а й беремо на себе зобов'язання підняти соціальний статус столичного педагога. Уже сьогодні на рівні міської влади вирішується питання будівництва соціального житла, і для педагогів також, про що неодноразово заявляв перший заступник голови КМДА Олександр Попов.

— Серед завдань, які уряд нині ставить перед освітянами, — здобуття дошкільної освіти дітьми п'ятирічного віку. Чи готова столиця виконати це завдання?

— Нешироко буде сказати, що в столиці це питання вирішено. У Києві, завдяки низці позитивних факторів (зростання народжуваності, інтенсивному будівництву), зросла кількість дітей дошкільного віку. У дитячих садках усіх форм власності здобувають дошкільну освіту майже 85 тисяч дітей.

Проблема забезпечення місцями в різ-

них мікрорайонах міста постає неоднаково. В усіх районах є мікрорайони, де дитячі садки на сьогодні вже або не приймають дітей, або перевантажені ними понад норму. В основному це райони інтенсивної забудови.

У столиці 74 відсотки дитсадків перевантажені малюками понад норму. Середня наповнюваність ясельних груп становить 20-24 дитини при нормі — 15. У групах для дітей віком від 3 до 6 років, при нормі 20 місць, середня наповнюваність становить від 24 до 35 дітей. Така кількість дітей впливає на плінність кадрів і якість дошкільної освіти.

Отже, перед столичною освітою стоїть завдання забезпечення права мешканців столиці на отримання їхніми дітьми дошкільної освіти. Це питання ми плануємо вирішувати кількома шляхами.

По-перше, будемо реорганізовувати школи-дитсадки в дошкільні навчальні заклади. По-друге, відновлюватимемо аварійні садочки, будемо звільняти приміщення від оренди неосвітнього напрямку, а також відновлюватимемо непрацюючі садочки, групи. Звичайно, плануємо і будівництво нових садочків.

— Які новачки в управлінні освітньою галуззю чекають на столичні школи?

— Наразі ми пробуємо змінити підхід до управління питаннями матеріально-технічного забезпечення навчальних закладів. Цього року їхні керівники мають можливість перевести роботу своїх закладів у режим фінансової самостійності. Це дасть змогу найефективніше та економно використовувати бюджетні кошти, мотивувати керівників до залучення додаткових позабюджетних коштів, а керівники зможуть самостійно перерозподіляти зekoномлені фінанси та спрямовувати їх на вирішення найнагальніших потреб навчального закладу.

За дорученням першого заступника голови КМДА Олександра Попова багато уваги наразі приділяється ефективному використанню теплової енергії в навчальних закладах. Для цього розроблено енергозберігаючі заходи. Наприклад, у закладах освіти Оболонського району вже встановлено тепловий насос у середній школі № 18, що на вулиці Морозова, 1. Вартість впровадження проекту приблизно 700 тисяч гривень. Окупиться він уже за 3-4 роки. У цьому ж районі проведено заміну застарілих приладів освітлення в класах на нові енергоефективні світильники з автоматичним регулюванням світлового потоку. Тепер ми шукаємо шляхи стимулювання керівників освітніх закладів до впровадження енергозберігаючих технологій у своїх закладах.

— Незабаром відзначатимемо День працівника освіти та Всесвітній день учителя. Що хочете побажати освітянам столиці?

— Напередодні Дня працівника освіти від імені міської влади хочу висловити працівникам освітньої галузі сердечну вдячність за їх невтомну працю, за великий талант і покликання сіяти мудрість і знання, за любов до дітей і до рідного краю.

Учитель дає дітям не лише знання, він формує їх духовно й фізично, прищеплює їм життєві принципи, допомагає виробити характер. Учителі — це ті люди, які творять майбутнє України, бо від вихованості й освіченості нинішніх учнів залежить те, якою буде наша держава в майбутньому. Нехай вам завжди всміхається доля, а у ваших родинках завжди панує тепло, радість і затишок! ●

Розмовляла
Галина ПЕТРЕНКО, “Хрещатик”

Моя улюблена вчителька

Ганна GERMAN,
заступник глави
Адміністрації Президента:

— Хочу привітати, не знаю, на жаль, чи живі ще, моїх дорогих шкільних учителів. Першу вчительку Марію Іванівну Фуртак з міста Нестерова Львівської області.

Вчительку літератури — Галину Іванівну Ігнатову, нині живе у Харкові. Дарію Михайлівну Різник, яка іммігрувала до Польщі, та вчителя історії Богдана Ганушака. Всі вчителі у мене були класними.

Бажаю їм здоров'я — це для них сьогодні найважливіше. Хочу, щоб вони провели гідну зиму свого життя.

Олесь ДОВГИЙ,
секретар Київради:

— Дорогі вчителі!

Шкільні роки давно позаду, проте кожен із нас згадує свого Вчителя — того, хто долучив до книжки, став найкращим радником, навчив досягти нове та пам'ятати про головне. Тож природно, що кожен педагог займає своє місце в тисячах сердець своїх учнів. Вчитель — це не професія, це покликання, це доля. Завдяки його знанням і вимогливості, а ще частіше — мудрості й підтримці, ми відкривали для себе новий захопливий світ — світ знань. Вчилися не лише різних наук, а й розуміти інших, товарити, робити вчинки та відповідати за них. Щоб кожен з нас міг знайти свій шлях у житті. Щиро вітаю всіх учителів з професійним святом! Бажаю, щоб Ваші знання, любов і терпіння відгукнулися вдячністю учнів. Міцного здоров'я, щастя, благополуччя, великих творчих успіхів і невичерпної наснаги.

Олексій ПЛОТНИКОВ,
депутат Верховної Ради:

— Хочу подякувати вчителі географії Неонілі Семенівні зі 145-ї школи. Дуже часто її згадую, особливо коли подорожую світом, за її привітні уроки, які зворушували наші маленькі серця цікавими розповідями. Хочу в її особі привітати всіх вчителів з професійним святом. Миру і злагоди Вам, дорогі наші наставники!

Ірина ГЕРАЩЕНКО,
депутат Верховної Ради:

— Я була сумлінною ученицею в школі, з повагою ставилася до всіх вчителів. Хочу передати вітання всім. Та найбільше враження на мене, на маленьку дівчинку, яка вперше пішла до школи, справила перша вчителька Світлана Григорівна Бурак. Ми стали першим класом, з яким вона почала працювати. Світлана Григорівна

плакали. Вона навчила нас любити школу, друзів, заклала ази спілкування в колективі, здружила настільки, що навіть тепер, коли ми такі дорослі, наш клас підтримує дружні стосунки.

Олександр БРИГІНЕЦЬ,
голова постійної комісії Київради
з питань культури і туризму:

— Я школу закінчив давно, і мої вчителі, на жаль, померли. Зрозуміло, неетично тепер їм щось бажати. Але розповім історію, що сталася свого часу з моєю вчителькою російської мови. Її викладала та ж учителька, що й у Юрія Рибчинського.

Вона запропонувала познайомити мене з Юрієм. Та коли я прочитав його вірші, вони здалися мені нудними, несучасними. Хіба то поезія, думав тоді я. Через багато років мені самому довелося писати вірші, тексти до пісень. І тоді я зрозумів, наскільки мала рацію моя вчителька і наскільки був неправий я. Адже писати складні, закручені тексти значно простіше, аніж прості слова, які зворушують душу. Звісно, згодом я розповів уже знайомому Юрію Рибчинському цю історію.

У школі всі мої викладачі з літератури були талановитими. І якось у 9-му класі, прочитавши мій твір з літератури, вчителька запитала в мене, ким я хочу бути. Я назвав професію, що не була пов'язана з мовою. Вчителька порадила мені журналістику, сказала, що маю всі задатки і мислення журналіста. Про цю професію як про майбутній фах я ніколи раніше не думав. Але після тієї розмови "запрограмував" себе. Та й не лише я: захопилися цією професією мої друзі, і згодом усі ми стали журналістами.

Побажаю вчителям, щоб вони не лише старанно виконували свої обов'язки, а й допомагали дітям розкрити їхні внутрішні таланти, знайти свою стежку в житті!

Алла ШЛАПАК,
голова постійної комісії Київради
з питань охорони здоров'я
та соціального захисту:

допоміг вибудувати моє сучасне життя. Вона дала мені впевненість у власних силах, виховала організованість і бажання працювати для людей та досягати результатів. Цим усім завдячую їй. Ольга Олексіївна

була тоді надзвичайно красивою, з довгим волоссям і добрими очима. Весь клас закохався у неї. Вчитель від Бога! І коли ми були в третьому класі, вона вийшла заміж за військового і мала виїжджати з міста. Ми дуже всі

нині мешкає в Білій Церкві, тож сподіваюся, що газета "Хрещатик" дійде до неї.

Олег КАЧКАН,
голова постійної комісії Київради
з питань місцевого самоврядування,
регіональних, міжнародних зв'язків
та інформаційної політики:

— Дорога Ларисо Василівно Яхно! Прийміть найширші слова подяки від свого учня! З Днем учителя!

— Як парость виноградної лози, плекайте мову", — так Ви сказали нам на першому уроці.

Я довго думав: як же це можливо. І ми росли-вчили українські вірші, співали пісні, читали твори. Ви відкривали нам прекрасну Батьківщину на уроках літератури з її традиціями та співучою українською мовою, ми відчували вашу ніжність до мови і до нас. І лоза прийнялася... Не помилюся, якщо скажу: дорога вчителька вся виткана з Любові! Увесь вчительський шлях — підтвердження цього. Добра Вам, шановна Ларисо Василівно, здоров'я і чистої любові, любові Школяра!

Оксана ЗБІТНЄВА,
керівник Управління інформаційного
забезпечення Київської міської
державної адміністрації:

— Висловлюю теплу вдячність усім педагогам, які стали для мене вчителями не лише у школі, а й у житті. Вважаю, що це свято не лише освітан, бо вчителів-наставників ми маємо і в нашому буденному житті. Особливу вдячність висловлюю своїй першій учительці Ользі Олексіївні Волошук та вчительці російської мови, вона ж проводила факультативний курс з організації виховної роботи, Любові Олександрівні Філіповій. Саме вони вкладали в мене істинні знання, систему цінностей і правильне сприйняття життя.

Наталія ДАНЬКО,
керівник Служби допомоги
мера киянам (15-51):

— Щирі вітання висловлюю своїй першій учительці Діні Фимічній за те, що навчила мене бути терплячою, доброю, наполегливою. Також вітаю зі святом усіх вчителів. Бажаю їм наснаги та душевного процвітання серед слухняних учнів.

Олексій КУЖЕЛЬНИЙ,
народний артист України,
керівник театру "Сузір'я":

— Шкода, але мої вчителі давно вже у кращому зі світів. Сам маю 20 років пе-

дагогічного стажу і в роботі керуюся двома біблійними висловками. Перший: не всі намагаються стати вчителем. Другий: якщо треба буде, то й комаха за вчителя стане. Ці вислови говорять про відповідальність професії вчителя та про те, що знання не може бути привілеєм. В День учителя відчуваю себе учнем і хочу, щоб мої учні навчили мене бути хорошим вчителем.

Оксана ЗАБУЖКО,
письменниця:

— Висловлюю вдячність Валентині Іванівні Гамалі — учительці математики. Висловлюю вдячність, бо професія вчителя дуже невдячна. Плодів своєї праці він одразу не бачить, а лише з роками. Так, у себе результати її уроків, на яких закладалися основи аналітичного мислення, я побачила лише через 10—15 років. Здоров'я і наснаги Валентині Іванівні! Нехай знає, що вдячних учнів у неї значно більше, ніж вона гадає.

Володимир ГОРЯНСЬКИЙ,
актор театру і кіно:

— Хочу висловити подяку всім вчителям, які викладали і в мене, і в моєї доньки Маші. Це самовіддані люди, люди-диваки. Бажаю їм здоров'я, наснаги, і щоб держава належно оцінювала їхню працю, адже це робота на майбутнє.

Владислав ВАЩУК,
футболіст:

— Хочу привітати своїх улюблених двох учителів 60-ї школи на Солом'янці. Це Любов Михайлівна — вчителька початкових класів та Ірина Олегівна — класний керівник, яка вчила нас математики. Бажаю їм здоров'я, творчого зростання, щоб діти не засмучували та з великою повагою ставилися до їхніх предметів. Вітаю всіх вчителів, адже вони відіграють особливу роль у вихованні дитини. Хорошим вчителям бажаю чемних та слухняних учнів!

Підготувала Ірина ЩЕРБАТА,
"Хрещатик"

Мастіно напололетано

Сьогодні “Хрещатик” публікує нове оповідання Дениса Жарких, яке спеціально для читачів написано українською мовою. Де знайшов автор матеріал, досі невідомо, бо він має жінку, двох дітей і kota, а герой його оповідання лише пса. Може, тут якесь суперего? Хтозна!

Неподалік біля виходу з підземки в очікуванні чогось невідомого стояла дівчина неземної вроди. Саме неземної, бо інакше Борис Андрійович її не побачив би. Тут, на київському Лівобережжі, гарних дівчат так багато, що ними хоч греблю гати, але це було просто небесне створіння. Вона була середнього зросту, з довгим білявим волоссям, тонкими виразними рисами обличчя та мрійливими синіми очима. З постави та ніжних рис дівчини не випирав секс, який уже набрид заклопотаним сучасникам пострадянської епохи, в ній нічого не було гламурного, але одразу було видно, що це ЖІНКА. Саме такі, попри свою чаруючу красу, закохуються у своїх чоловіків до безтями, народжують їм красивих дітей і тримають на собі сім'ю, не згинаючись до самої смерті. Натовп людей, байдужих одне до одного, оминав красуню, як дратівливу перешкоду, але Борис Андрійович застиг на місці. Він уже не бачив ні натовпу, ні брудної розбитої вулиці, йому примарилося, що дівчина оточена саявом, що захищає її від сірих стурбованих людей.

— Оксано! — пролунало десь здалеку, — маленька! Що з тобою робити?! Як у пісні: “Так где ж ви были? — Я у аптеки! — А я в кино искала вас...”

Красуня підстрибнула, наче м'ячик, і вся подалася назустріч юнаку. Він був занадто молодий, занадто високий та занадто худий, принаймні так здалося Борису Андрійовичу. Небесне видіння перетворилося на муку. Вже за сорок, а ні жінки, ні дітей. Є з дитинства наїжений пузик, який “з'їв” зріст, є незатишна квартира на Лівому березі, є посада в міністерстві, не абищо, але все ж таки... А жінки нема... У душі в Бориса Андрійовича запалала рана, і він перший раз за багато років змінив маршрут і повернувся у невеличкий парк.

Жінки... А що жінки? Кажуть, що чоловік підсвідомо шукає жінку, що схожа на його матір. Так от, Борис Андрійович був винятком із цього психологічного закону. Ганна Назарівна, його мати, завжди сватала йому дівчат таких, як вона, а Борис Андрійович завжди провалював сватання. Може, тут теж було щось підсвідоме, адже Ганна Назарівна вижила його батька, Андрія Ярославовича, з власної оселі в центрі міста. Приїхавши з провінції, жінка розуміла, що підкорити вродою Київ не зможе, проте брала наполегливістю, тобто перла, як танк. Городяни несільсько-го походження, якщо вони не були начальниками, для неї взагалі не існували. Вона не утруднювала себе тим, щоб їх оминати, пробиваючи в їхніх лавах шляхи, як у негустому чагарнику. Сільську кістку вона або знищувала,

або кумувалася з нею. Так, шляхом природного відбору, Ганна Назарівна здобула з десяток кумів у важливих установах міста. А сільської кістки, яка лобом пробилася собі право на життя, в Києві вистачало. Звісно, Ганну Назарівну не цікавили люди, які працювали в столиці руками на будівництві чи заводах. Жінка чітко вловила ідеологію начальників, котрі були вихідцями з села. Самі такі люди свою невпевненість у собі приховували за різними масками і любили лестощі та низькопоклонство.

Основним мистецтвом було знайти саме той момент, коли від чинолюбства можна було переходити до панібратства, виставивши з цього приводу пляшку (пляшки) горілки. І цим мистецтвом Ганна Назарівна володіла так майстерно, мов Паганіні

ним час. Як справжній мачо він привів кохану додому і поставив пляшку шампанського на стіл. Монументальна Ганна Назарівна збільшилася в розмірах і подивилася на дівчину лише одним орлиним оком:

— Це що?

— Розумієте, Ганно Назарівно, Боречка має зробити мені пропозицію, — спокійно і трохи солодко відповіла артистка.

Сам Боречка дуже розгубився. По-перше, Боречкою його назвали вперше, по-друге, освідчення в коханні та пропозицію вийти заміж було заплановано на кінець зустрічі, а зараз він був просто не готовий, по-третє, йому якось і на думку не спадало, що матір може по-іншому думати щодо предмету його кохання. А доки він був збентежений, мати взяла ініціативу на себе:

— Ні. Я так більше не можу! — і вибігла геть.

— Котику, ти куди? — у розпачі спробував зупинити її Борис Андрійович. Але мати перегорділа собою прохід і зупинила його:

— Уже котик? — Ромео-Боречка сахнувся від неї. — Кішка драмна... розвів тут зоопарк... завтра ще якусь сучку приведеш...

Найжахливішим було те, що голос матері було чути на сходах, куди побігла екс-наречена. Боречка сів на диван і гірко заплакав, як не плакав навіть у дитинстві. Мати сіла поруч і почала його втішати:

— Ну, що ти, мій дурнику, знайшов якусь лахудру і розум загубив? Ці акторки, аби здобути роль, таке витворяють! От станеш начальником відділу — в тебе гора таких акторок буде!

геть, аж раптом побачив чудернацьку процесію. Попереду виступав велетенський чорний пес, якого на повідку вів дивний чоловік. У чоловіка були короткі руки, а тулуб — ще коротшим і зовсім дитячі ніжки. На тлі такого тіла голова була з трикутним обличчям та чорними неслухняними кучерями. На обличчі — велетенські пластмасові старомодні чорні окуляри, які ще більше підкреслювали диспропорцію тіла й голови. Про піджак, брюки, сорочку та краватку годі й казати. Ну просто — Кен у відставці, бо не зовсім зрозуміло, з якої ляльки-“красуні” все це було знято. За ними йшли зіваки — кілька підлітків, провінційна няня з дитиною та бабуся-пенсіонерка. Собака зупинився біля Бориса Андрійовича й зазірнув йому в очі. Вони були не собачі й

Колаж Наталії СІЛІНКИНОЇ

скрипкою. Її квартира нагадувала нескінченне сільське свято, де одним наливали “на коня”, а інших зустрічали “штрафною”.

Тому цілком природно, що в майбутній дружині сина Ганна Назарівна бачила помічницю, що знає всі тонкощі випивки з поважним начальством і церемонії частування потрібних людей. А сину чомусь не подобалися саме такі жінки...

Це було, коли Борису Андрійовичу було трохи за тридцять. Він працював у міністерстві економіки, вийшовши з роботи, зіштовхнувся з худорлявою дівчиною, яка мала великі виразні очі. Він не втримав папку з документами, а дівча допомогло зібрати папери. Він так зачаровано на неї дивився, що вона запросила його до театру, де була актрисою. Тепер до цього театру він буде ходити щодня, розповідаючи мамі, що засиджується на роботі.

І ось настав довгоочікуваний

— Одразу поцікавлюся: де ви будете жити?

— Боречка казав, що в нього є своя квартира на Лівому березі...

— Тобто це вже його квартира, а не наша?!

Великі очі нареченої ще збільшилися. Мати зробила крок уперед:

— А ви хто, власне, така?

— Я?! Настя...

— Дуже приємно, — сказала Ганна Назарівна, але чомусь сама не представилася. — А чим ви займаєтеся? — поставивши руки в боки, продовжувала вона допит.

— Акторка...

— Я так і знала, — картинно схопилася рукою за серце.

— Що знала? — засмучено запитала Настя.

— А ви не знаєте що? — виставила вперед ногу Ганна Назарівна.

Настя почервоніла, схопилася за обличчя і зашепотіла:

Кілька днів Борис Андрійович страждав, а потім наважився піти до театру. Там він побачив свою Настю, яку хтиво обіймав якийсь тип, схожий на мавпу. Він не наважився підійти, бо серце було розбите вкрай. З Ромео-невдахою було покінчено, та колишній Боречка твердо вирішив зваблювати жінок табунами. Однак одразу виникла проблема грошей... Тоді дон жуан-початківець вирішив діждатися посади начальника відділу. Через кілька років він обіймав цю посаду, але грошей більше чомусь не стало. Потім були ще роки і ще посади... Борис Андрійович оселився в квартирі покійного батька на Лівому березі, але киянки та гості столиці так і ходили незвабленими його чарами. Життя йшло своїм плином, але жінки, схожої на матір, так досі й не зустрів.

З такими невеселими думками Борис Андрійович сидів на парковій лаві та хотів, було, вже йти

не людські. Такий погляд можна вловити на якійсь стародавній картині чи скульптурі. І від того погляду віяло таким спокоєм, що Борис Андрійович підвівся і поглядив собаку, чого не робив ніколи в житті.

— Мастиф, — звернувся до нього чоловік в окулярах. — Інакше кажучи, мастіно напололетано. Подобається?

— Гарний собака, — з задоволенням сказав Борис Андрійович.

— Це що! Якби ви бачили реакцію жінок... — Власник собаки хтивим поглядом глянув на няню. — Проходу не дають, підходять, гладять, дають телефон, а далі... — незнайомець зробив красномовний жест руками і похитав головою з боку в бік.

За лічені хвилини Бориса Андрійовича було проінформовано, де саме можна купити такого цуцика, скільки це коштуватиме та чим його годувати. Потім процесія рушила далі.

Через тиждень Борис Андрійович з'явився на порозі своєї квартири з маленьким чорненьким цуциком, заплаканим за нього чималі гроші. На кухні цуценятко невпевнено ставало на ніжки і уважно дивилося на свого господаря.

— Ти мій любий! — простягнув до нього руку Борис Андрійович. Цуценя помахало хвостиком і лизнуло його в долоню. Розчулений Борис Андрійович притис його до грудей:

— Чарлі. Я затиму тебе Чарлі!

А вночі сталося лихо. Цуцик голосно скавчав — з рота в нього пішла кров.

— Вам продали цуцика хворого на серце, він не житиме, в мене є ін'єкція, — сказав стомлений ветеринар.

— Але ж він живий, — заперечив Борис Андрійович, — хіба ніяк не можна його врятувати?

— Як доживе до року, то можна зробити операцію, але йому треба витримати рік. Цілий рік, уявляєте?

Увесь рік Борис Андрійович мотався між квартирою та роботою. Він доглядав за цуценям, наче за хворою дитиною. За цей рік його знання з ветеринарної справи значно збільшилися, а сам він постарішав і став енергійнішим.

“Неаполітанський мастиф або мастіно, як його часто називають, родом із Неаполя. Найімовірніше, він є прямим нащадком стародавніх молоських собак, яких колись римляни завезли для участі в боях і цькувань на арені Древнього Риму, — читав Борис Андрійович у довіднику кінолога. — В середині XX століття порода була на межі зникнення, однак врятована. Незабаром після закінчення Другої світової війни, 12 жовтня 1946 року, на першій виставці собак у Неаполі 8 особин було представлено на позаконкурсному показі. Серед глядачів був П'єро Ськанциані, кінолог і собаківник, якого вважають “батьком” цієї породи. Собака на кличку Гуальоне, яку він побачив, так йому сподобався, що він написав: “Я впізнав його одразу: він був як би одним із тих 100 бойових псів, привезених до Риму Павлом Емілієм Македонським для участі в триумфальній ході з нагоди перемоги, взятої при Підне в 168 році до нашої ери над македонським царем Персеєм.

Це був великий пес Епіра, син асирійців, внук Тибету, це Молос з великої літери. Гуальоне незворушно дивився на мене своїми очима, в яких не було ні ворожості, ні підлабунництва: погляд того, хто дає, але не просить, споглядає”.

Сеньйору Ськанциані після довгих переговорів із власником удалося придбати Гуальоне і чорну суку на кличку Пакіана для розведення. Він був тим, хто врятував мастіно наполоетано від повного вимирання, домігся визнання породи Міжнародною кінологічною федерацією, створив товариство любителів мастіно наполоетано (SAMN) і багато зробив для того, щоб ця порода переможною ходою обійшла весь світ”. Читаючи це, Борис Андрійович уявляв себе таким собі сеньйором Ськанциані, справжнім італійцем і меценатом. Він навіть став розмовляти на манер італійської, добре, що милозвучна українська мова могла таке дозволити.

Цуценя виросло в молодого собаку і через рік успішно перенесло операцію, чим значно допомогло Борису Андрійовичу повірити в свої сили.

І ось, прогулюючись парком, він побачив ту саму Оксану, яку

зустрів рік тому. Жінка йшла разом із чоловіком. Вони котили дитячу коляску. Борис Андрійович зрозумів, що то був знак. Не минуло і десяти хвилин, як його улюбленець зірвався з повідка. Він стрибнув на жінку, яка голосно заверещала.

— Чарлі, стій! Фу! — кричав Борис Андрійович, але собака і не думав кусати свою жертву, він височів над жінкою, яка впала, наче стіна, і спокійно чекав на свого господаря. Борис Андрійович без зайвих зусиль звільнив “полонянку” і допоміг їй підвестися. І тут жіночка вибухнула:

— Куди дивитесь?! Стежте за цим вовкодавом, бо зараз міліцію викличу!

Чарлі таке не сподобалося і він почав невдоволено гарчати на неї. Жінка злякано притихла.

— Та йдіть уже до біса! — крикнув на неї Борис Андрійович. — Собака шойно після операції, вона швидше вмере, ніж ви з вашою горлянкою!

Незнайомка пішла геть, не ризикуючи й надалі показувати своє невдоволення. Оговтавшись, Борис Андрійович зрозумів, що це була ВОНА. Саме такою і була жінка його мрії. Що робити — наздогнати? Він подивився на Чарлі. “Але ж вона не любить Чарлі!” — промайнуло в його голові. Його друг не підвів і вибрав йому саме те, що він хотів, хіба можна було його зрадити? І вони пішли з Чарлі додому.

По дорозі знову боліла душа, і Борис Андрійович присів на ту саму лаву, де вперше побачив чоловіка з великою чорною собакою. Чарлі, відчувши настрій господаря, сів поруч. Але незабаром він пошавішав і стрімко рушив вперед. До Чарлі з такою самою швидкістю наближався його двійник. Бориса Андрійовича, як справжнього сеньйора Ськанциані, заворожило це видовище.

— Леді! Леді, що ти робиш? — почувся чоловічий голос. Він налягав непоказному, одягненому просто чоловікові, однолітку Бориса Андрійовича. — Віталій Станіславович! — представився він.

Так український сеньйор Ськанциані знайшов собі двійника, з яким можна було поспілкуватися на улюблену тему. Вони до вечора гуляли, розповідаючи одне одному тонкощі утримання своїх улюбленців. Собаки також не галяли часу.

— У вас дівчинка? — запитав свого нового друга Борис Андрійович, він був не в змозі назвати таку довершену тварину сучкою. — Хоча тепер бачу, що це запитання зайве.

— У красивої породи кохання красиве, — додав Віталій Станіславович. — Я, до слова, так і не знайшов жінку. Але моя Леді знайшла своє щастя.

Р. С. Кілька місяців по тому Борис Андрійович йшов тим самим парком у товаристві Чарлі. Він був одягнений у модний піджак, з передньої кишені якого кокетливо виглядала хусточка в горошок. На голові була ковбойська шляпа, що ніяк не вписувалася в тон його одягу. На носі були велетенські чорні окуляри. Згодом його можна було побачити біля немолодого лисого чоловіка, котрий сидів на лавці.

— ...жінка цей пес притягує не наче магніт. Лише сьогодні набрав три телефонних номери красунь. Якби ви їх бачили! — Борис Андрійович зробив красномовний жест. Лисий зацікавлено дивився на Чарлі. “Ключе!” — подумав Борис Андрійович. Ще б пак! Цуценят Чарлі та Леді треба вже кудись прилаштувати!

ГОРОСКОП

на тиждень (3—9 жовтня)

ОВНИ

Самота нині суперечить космічній програмі, прагнєть знайти гідну пару і до блиску відшліфувати партнерські стосунки. Якщо шлюб дав зловісну тріщину, саме час її зашпарувати. Уникайте дій за правилом “розділяй і володарюй”, умінь досягти компромісу, здобути повагу залізними терпінням і відповідальністю зітре всі розбіжності й допоможе знайти жорсткий етичний стрижень. Не нарікайте, бо саме тепер вам дано шанс зміцнити партнерські позиції завдяки прагматичному оточенню і закласти базу успішної співпраці на майбутній рік. У складну мить таємних добродійців пошле Всевишній, однак і ви маєте протегувати тим, хто просить про допомогу.

ТЕЛЬЦІ

Ви одержимі консерватизмом, вірите в панування ієрархії і ненавидите сліпу покору, запобігання перед начальством, бо вважаєте, що вами зловживають. Це не так. Облиште обурення, адже у найближчі два роки долею визначено трудитися значно більше, ніж колегам, тягти важкий віз службових зобов'язань, багато чому вчитися. Виховуйте в собі повагу до влади, це підсилить дух благородства, а кадрова цінність як професіонала зросте. Покладайтеся на давніх впливових друзів-покровителів, саме через них до вас прийде успіх.

БЛИЗНЯТА

Любовні стосунки проходять фазу трансформації, де потрібна холодна голова і гаряче серце. Не давайте волю шаленим пристрастям, поставте на варті почуттів здоровий г'лудз і високу мораль, щоб не вийти за межі дозволеного. Не встравайте в авантюри, якщо до кінця все не прорахуєте. Рационально все зважте і терпеливо крок за кроком рухайтесь до мети. У кар'єрі зоряна смуга, начальство до вас прихильне, тож спрямуйте в роботу всю силу творчої пристрасті — й винагорода не змусить себе чекати.

РАКИ

Наполегливо виховуйте в собі почуття власної гідності, якщо ви дбайливий сім'янин (чоловік, дружина, батько, дитина) і не диктатор (!). Самоповага може трансформуватися в колосальну віру в самого себе. А це внутрішнє переконання здатне творити чудеса. Нині активізуються спадкові риси, тому мир і благополуччя в сім'ї дуже важливі. Коли ж “пилятимете” рідних за недовіки, пуття не буде, бо яблуко від яблуні недалеко падає. Просто любіть! Уникайте ментальної переваги і не прагнєть знати все про все, саме життя наситить вас мудрістю.

ЛЕВИ

Діставайте максимальну вигоду із ситуацій, що склалися. Можете з чистою совістю вдаватися до хитрощів заради успіху справи, заводити потрібні знайомства, але не дуже старайтеся, сили потрібно берегти. Для продуктивного результату сконцентруйте енергію на найважливіших напрямках діяльності, за умови що вона приносить задоволення і не шкодить здоров'ю. Саме добре душевне і фізичне самопочуття нині є індикатором правильного життя. Рідні пенати перетворюються на царство краси і естетики. Більше будьте вдома, влаштовуйте сімейні свята, дбайте про гармонію з рідними: вони вас обожають і готові виконати будь-які капризи.

ДІВИ

Затягніть тугіше пасок, посадьте на голодному пайку. Дірки в бюджеті через низьку зарплату визначені долею, і робити з цього трагедію, отруювати життя грошовими проблемами не потрібно. Вчіться жити ощадливо. На роботі творчий ентузіазм дасть плоди, та й у начальства ви на добром рахунку, головне — об'єктивна самооцінка. Пізнавайте красу буття через піднесені стосунки з партнерами по шлюбу. Саме друга половина зуміє вас окрилити й надихнути! Зберігайте вірність, однак уникайте взаємної залежності.

ТЕРЕЗИ

Не намагайтеся сяяти на публіці, це порожнє розпилювання духовного потенціалу. Сконцентруйте всю потужність у собі. Ви — скеля відповідальності й сили, маєте залізне терпіння.

Розкривайтеся тоді, коли впевнені, що вас поважають. Тоді багато починань стартують із триумфом. Прагматичні бажання — це добре, менше емоцій, більше практичних розрахунків. За кар'єру не хвилюйтеся, службове зростання відбувається по горизонталі, тож і кадрова цінність, і зарплата підвищаться. Гроші перетворюються на зброю боротьби за досягнення особистого щастя.

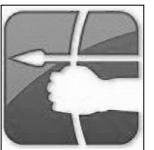
СКОРПІОНИ

Чарівна краса, еротична привабливість, харизматичність відчиняють перед вами всі двері, зроблять неперевершеними майстрами зі створення свята життя, розтоплять лід у серцях! Закохувати в себе легко, але пильнуйте, бо спокуса розпустою може підкрастися непомітно і втягти в безодню розтління. Нині на життєвій сцені розігрується сценарій кармічних подій, пов'язаний з владою, відповідальністю, кар'єрними амбіціями, вас оточують авторитетні особи з попередньої реінкарнації, яким ви зобов'язані. Тому коли щось суперечить планам, це означає, що так треба.

СТРІЛЬЦІ

Ваш рейтинг у соціумі дуже високий. Зміцнюйте приятельські узи, дбайте про суспільний імідж. Дух братерства, близькості поглядів, інтересів між вами і оточенням — запорука процвітання. Розбіжності й претензії можуть внести розкол у міцні дружні лави, підірвати лідерський авторитет. Ваша творча роль у колективі — забезпечити порядок, стати скелею надійності. Відстоюючи переконання, маневруйте, користуйтеся силою свого неординарного і гнучкого розуму. Однак не переборщьте з хитруваннями, все таємне, приховане має підтекст карми. Якщо вас втягнуть у романтичний зв'язок, будьте обережними, це явилися коханці з попередньої реінкарнації по борги.

КОЗОРОГИ

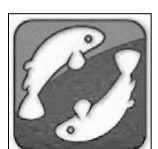
З радістю поспішайте на роботу, де вас зігрєє сонце кар'єрного успіху. Високі покровителі є, робота творча, цікава, тож перспективи дуже привабливі, лише гармонізуйте себе і нічого не бійтеся! Ідіть уговореним шляхом, не намагайтеся отримати все й одразу, вдаючись до експериментів. Висока дисципліна і помірність у робочих навантаженнях — найголовніше. Якщо змінилося керівництво, постарайтеся порозумітися з ним. Нині є шанс зайнятися справою, до якої лежить серце. На керівній посаді поважайте підлеглих (відповідно до їхніх заслуг) і не зловживайте владними повноваженнями.

ВОДОЛІЇ

У соціумі свої правила, тож не смійте бунтувати, агресивно доводити свою правоту незрозумілою мовою, просувати ідеї. Постарайтеся злагоджено вписатися в його закони, ваш світогляд від того лише виграє. Виявляйте старанність, пристрасть до професії — це добре. Для більшої продуктивності потрібно поперемінно виступати в ролі то учня, то вчителя. Прагнєть до пізнання скрізь, запитуйте поради в друзів, діліться досвідом і не бійтеся видатися профаном, одна голова — добре, а дві — краще. В заробітках чекайте прогресу.

РИБИ

Скупий платить двічі, не провокуйте дефолт! Відмова від сплати боргів (їхній “асортимент” різноманітний, терміново зробіть ревізію) загрожуватиме неприємностями. Якщо комусь заборговували серцем, справами, грошима, розрахуйтеся. А коли вам хтось винен і бойкує повернення боргу, істерик ліпше не влаштовувати. Силою нічого не досягнеш, потерпіть, приборкавши Еґо. Сліпе потурання спожицьким бажанням небезпечно, зважте всі “за” і “проти” співпраці. Постарайтеся для підтримання здорового балансу більше працювати на віддачу, бо війна інтересів вам несе збиток. Вчіться, сходьте на гору знань, більше подорожуйте світом, там вас чекають приємні пригоди, що стимулюють життєвий тонус.

Підготувала Любов ШЕХМАТОВА, астролог

СВЯТО

Усмішка — привід для свята

Всесвітній день усмішки київська молодь відсвяткує жартами та розвагами в Маріїнському парку столиці

Оксана ЛИСИНЮК
"Хрещатик"

У першу п'ятницю жовтня світ відзначає День усмішки. Дванадцять років тому його запропонував американський художник Харві Болл. Ця ідея так припала світу до смаку, що свято навіть оголосили міжнародним. Цьогорічний день усмішки святкуватимуть і в Києві. Усміхатися всіх охочих запрошують до Маріїнського парку на свято "Юнь Києва запрошує".

До слова, сам Харві Болл, який проголосив себе міжнародним послом щастя і заснував Світову корпорацію усмішок, є автором

звичного інтернетного "смайлика" — :). І саме Болл запропонував святкувати цей день у першу п'ятницю жовтня, коли настрій сприяє гарному уїк-енду. Художник задумав це свято як протест проти комерціалізації його усміхненого творіння й Інтернет-простору в цілому.

День усмішок святкують не дуже бурхливо, адже про нього знають переважно ті, хто "товаришує" з Інтернетом. Але цього року жовтий "смайлик" стане цікавинкою програми в українській столиці. Організатори традиційного свята "Юнь Києва запрошує" пропонують усім охочим прийти до Маріїнського парку й усміхнутися одне одному, щоб наповнитися позитивом і подарувати свою усмішку оточуючим.

А на дітей очікує "Місто дитячих усмішок", у якому протягом

дня працюватиме приблизно 10 різноманітних вулиць. Наймолодші учасники зможуть потрапити на Ігрову вулицю, а для старших дітей і підлітків організовано вулиці Скаутську, Пригод, Спортивну, Етно, Арт тощо. Окрім того, учасників порадують творчі виступи дитячих колективів і відкритий юніорський КВН — кубок Києва.

Психологи зазначають, що люди влаштовані так, що коли об'єктом сміху є вони, то сприймають як образу, і це викликає агресію. А йдучи на роботу, приємно зустріти перехожого, який тобі просто усміхнеться.

Тож усміхайтесь і будьте привітними до оточуючих. Адже усмішка мало кому не личить, зазвичай вона дуже пасує і прикрашає людину. Зробімо світ добрішим — усміхнімося! ●

Фото Павла ПАЩЕНКА

Усмішка — найдоступніший спосіб зняти стрес

ГАСТРОЛІ

Закарпатського обласного державного українського музично-драматичного театру в місті Києві у приміщенні Національного академічного драматичного театру ім. І. Франка

Олександр Галін

Шампанського і карету («Ретро» вистава на 2 дії)

04.10 поч. 19⁰⁰ год

Андрій Курейчик

Обережно—жінки!

(Французька комедія на 2 дії)

05.10 поч. 19⁰⁰ год

Інформаційний партнер:

ХРЕЩАТИК
Київська муніципальна газета

Головний режисер театру
народний артист України
Анатолій Філіппов

Телефони для довідок: 050-271-47-27,
050-560-15-17, 050-411-47-41
Каса: 279-59-21
Адреса театру м. Київ пл. І.Франка, 3

АФІША "ХРЕЩАТИКА"

Конкурс для дитячих видань

Державний комітет телебачення та радіомовлення України оголошує всеукраїнський конкурс на найкраще періодичне видання для дітей та юнацтва в номінаціях "Краще періодичне друковане видання для дітей" та "Краще періодичне друковане видання для юнацтва" для загальнодержавних, регіональних та місцевих видань.

Наступ таємничого Сходу

Цього тижня у киян і гостей столиці буде чудова нагода ознайомитися з азійською культурою. Від 1 до 3 жовтня в кінотеатрі "Жовтень" триватиме III Всеукраїнський фестиваль японської культури та анімації "ОТОБЕ", в рамках якого передбачено аніме-фільми, майстер-класи, косплей-шоу та j-rock концерти. А 1-6 жовтня в кінотеатрах "Кінопанорама" та "Жовтень" відбудеться 7-й фестиваль "Азія кіно". На ньому буде представлено кінокартини корейських та японських режисерів, які брали участь у міжнародних конкурсах, зокрема і південнокорейський фільм "Мати" Бон Джун-Хо — стрічка року за вер-

сією Asian Film Awards, а також володар "Призу Журі" Каннського кінофестивалю — фільм "Спрага" Пака Хчах-Ука. В цей же час у кінотеатрі "Баттерфляй Більшовик" в рамках Фестивалю японського кіно покажуть шедеври провідних майстрів кінематографа — Такеші Кітано, Йохіро Такіти, Такаші Шиміцу, Хато Міядзакі, Йодзі Ямами. Відвідувачі зможуть ознайомитися з мистецтвом оригамі та японської каліграфії, а також побачити традиційне японське вбрання на виставці "Тисяча і одне кімоно".

"Пенсійний" день у зоопарку

У п'ятницю, 1 жовтня, у світі відзначають Міжнародний день людей літнього віку. Цього дня для пенсіонерів вхід до Київського зоопарку безплатний. З нагоди свята 1 жовтня о 13.00 в Амбулаторії сімейної медицини Шевченківського району (вул. Трьохсвятительська, 7, тел. 278-46-10) відбудеться щорічна вітальна акція для літніх людей. Захід організовано за підтримки Київського міського центру здоров'я та Асоціації сімейних лікарів Києва.

Підготувала Марія БЄЛЯЄВА,
"Хрещатик"

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Завтра

В Україні хмарно. На більшості території дощ. Вітер північно-східний, південно-західний, 3—6 м/с. Температура вдень +10...+14°C, вночі +8...+10°C; на узбережжі Криму до +18°C; на Одещині та в Криму місцями +10...+16°C, на сході країни +8...+10°C, вночі +7...+8°C; у західних областях місцями +10...+12°C, вночі +6...+8°C.

На Київщині хмарно з проясненнями. Часом невеликий дощ. Вітер північно-східний, 2—5 м/с. Температура вдень +10...+12°C, вночі +6...+8°C.

Сьогодні

Аринін день. Якщо журавлі полетять у цей день — мороз ударить вже на Покрову (14 жовтня), а якщо пізніше, то не раніше 2 листопада. За давнім повір'ям, грим, що пролунав у перший день жовтня, віщує нещастя тому, хто його почув. Збирають плоди шипшини, сушать їх.

Іменинники:

Олексій, Арина, Борис, Веніамін, Володимир, Євменій, Єфросинія, Іван, Іларіон, Ірина, Костянтин, Михайло, Петро, Сергій, Софія, Шалва ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ

Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перереєстрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

виходить у вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком (P) та під рубрикою "Конфлікт" друкуються на правах реклами. Набір, верстка та кольороподіл: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: СПД Скуйбіда В.П.

Загальний наклад 131855
Замовлення 276-10

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Індекс щоденного випуску 61308

01034, м. Київ-34, вул. Володимирська, 51-б
Телефон для довідок 235-32-60, факс: 235-01-93
Телефони рекламного відділу: 234-21-84, 531-91-05, факс: 235-61-48
Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35
Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua